

Kramérhusowy

Cis. král. Blastensté Rowiny.

Roční 1802.

Čro. 23.

W Sobotu

dne 5 Čerwna.

Čtrnácti roční běh.

S nejvyšším císařským královským povolením.

Z Tureckých hranic 10 máje. Gaž listowé, dne 25 dubna z Konstantynopole psaní, oznamují, Turecký dwůr tři válečné lodě a tolik též fregat botowj, kteréz wšemi válečnými potřebami opatřené na středo-zemní moře se poplawj, a gsau k tomu ustanowené, aby Egypské břehy opatrowaly. Také Turecký dwůr vmjnil pluk tak nazwaných Bostangů aneb za-hradníků zúčastněných do armády, a ge w dymizy po 5000 mužů rozděliti, kcz říz se tak jako glné Evropeyské wog-sko w zbrani cwičiti magj. — Z E-gypta od předešlé zpráwy, dle kteréz Turecké wogsko proti Begům wálku za-

čalo, nic nowějšiho nepřicházj; na-proti tomu w Evropeyských Turcích po- tu dobu pokogno není, a mnozí Bassi gední proti druhým powstáwagj, tak že w té říši není možné wje gednoty zjednati. Zárim prawj některj, že pokog w Amieniu vgednaný také Tur-eckých zemj se týká, a že podle něho w některých Tureckých kraginách y w zemském řízení změna státi se může. (Některj veřejnj listowé o této věci mluwj světleji, že totiž Turecký dwůr za Egypt, nad kterýmž nyní po své wůli wladnanti chce, některan kraginu w Evropě obětowati musj. Nicž tito listowé posawod neokazugj gistého pra- menu, z něhožby tato zpráwa pocházela.)

Z města Smírně již dva Hollandští kupeční Korábové připlauli, z čehož dá se souditi, že předesslý obchod zase k svému místu přigde. — Podle zpráv z ostrova Korfu, w republice 7mi sgerodocenných ostrovů zase pokoj gest, a to syce přičiněním Anglických válečných lodí, kteráž zemské řízení, gesto na ostrově Korfu své sydlo má, proti demokratycké straně poslalo; poněwadž ale též zemské řízení z kufennosti wi, že veslečka práva w konstytucy obsažená, na veslecky ostrovy a gich obyvatelé wztahowati se nemohau, tedy vstanowilo, že deputyrwané do Paříže, Petrowa a Konstantynopole posle, aby tyto mocnosti podle uznání a mocí swau potřebnau změnu w způsobu nynějšho zemského řízení učinily.

Z Blach 12 máge. Podle Římských zpráv francouzské wogsto z Neapolské ho království po zástupích strz papežskou zemi táhne. — W minulém měsíci Březnu w zříceninách někdejšího města Herkulanum, gesto se od země třesení wsecko zadržilo, nalezena gest 11 tá kniha Episkupovy práce, kterážto kniha o hvězdářství wypracuge. Nyní gest nádege, že y ostatci této práce se nalezne. — Gáž z Genuy píší, wogsto proti velikému Dáblu poslané toliko některé jeho towarysse schytalo, sám tento laupežník z Bapenarda, kdež posawad swúg hlavonj byt měl, a kterážto místo toliko 3 hodiny od Genuy leží, mezy nejwyšší Appenynské hory vstaupil, kdež mu wsecky stezky welmi dobře powědomě gsau. Podle týchž zpráv Genuyskému zemskému řízení dal přednesti, že za gednopořádkého

swého towarysse 3000, a za sebe samého 6000 lirů platiti chce, pokudž mu wsecko jeho prowinění odpustěno bude. Y také, pokudž zemské řízení to jeho přednesení přigme, že gesto dále jakožto poctiwý muž s swými towaryssi žiw býti chce. Wssak zemské řízení wsecko to zawrhlo. Jeho obyčejný oděw gest kazagka z černeho aksamitu, francouzský plášť a klobuk s massí. Kaho na cesiě obere, má se k němu welmi vetiwě, a říká, že gesto poctiwý muž, a že dost nerád to řemeslo provozuge.

Z Wedholanu 14 máge. Nejwyšší francouzský Generál Mýrat z Neapole se nawrátil. — Dne 12 toho znamenalí sme tu dosti silné zemětresení, při kterémž ale žádná škoda se nestala. — Polský pluk nyní skutečně z služby francouzské republiky do služby Wlastké republiky propustien gest, a činí dobročiny dvě polowiční brigády a regiment gízdy. Toto wogsto wessmí wssudy a zatowen s ostatním wostem se chová, wssak gesto toliko sám pro sebe pluk, a oficýři od něho k jiným regimentům přeložiti se nemohau.

Z Berony 14 máge. Dne 1 před polednem w horních Wlassch znamenalí se země třesení, kteráž zde onde dosti násylné bylo. W Bremě několik domů se zbořilo, a w Brejiti 3 chrámy a 12 domů. W Bergamu také negatá škoda se stala. — (Tato věc gest paměti hodna, že právě téhož dne také w Cyrychu země třesení bylo. Téhož dne potom začalo pršet, a po deseti dne 16 sněh se chumelil.)

Z Sfurtgardu 19 máge. Sautromni

listové z Paříže tuto zprávu přináše-
jí: Oznámené svěcení praporek v pr-
vní neděli po velikonoce v hlavním
chrámě Panny Marie nebylo vykoná-
no. Mnozí Generálové opřeli se to-
mu, a mezi sprostnými vojsky bylo
také toho mínění tak mnoho, že
zemské řízení za dobré uznalo od svého
aumyslu přestati. Císařský Generál mezi
jinými toto řekl Bonapartovi: Pra-
porcové v Marenga nebyli svěceni!
Ožero a Kenie z konselejšího rozkazu
musili z Paříže se vrátit, a druhý
zvláště z té příčiny, že v saubogí Ge-
nerála Destenga zabil. Dematenáctý
regiment dragonů, jenž při nynějších
přibězích v Paříži svou nespokojenost
na sobě okázal, za 6 hodin z Paříže
vstoupiti musil. Také Generál Furnie-
gat a do vězení vržen gest. V radě
nazvané Trybunátu gediný Barmot
(někdejší vojevůdce a ministr) vyrostal,
a Bonapartovi, aby do smrti prvním
konselem byl, svého hlasu dáti nedřel,
a doložil, gaž některý praví: „Gá
podpisuji mě vyhnanstvom.“ Mezi
podpisy na tu otázku: Zdáli Bonapart
do smrti konselem býti má: také přis-
hásal hlasové, ale velmi málo, kteří
to zabránili.

Z Stuttgartu 20 máje. Pařížští
listové dále toto oznamují: Zapisová-
ní do registrů, aby Bonapart až do
své smrti prvním konselem byl, do-
bře se daří. Veliký počet Francouzů,
jenž pořádek milují, a stálého pokoje
žádají, již dávno to předzvědali, a
všickni s touto změnou spokojeni býti
chtějí. Toliko republikáni nad tím
hlavou frantí, a na nejvyššího gsau ne-

spokojeni. Také v některých krajích
v západní straně, kdež vždycky mysli-
li, že Bonapart k dobremu královstvích
Princů pracuje, nad tím což se nyní
v Paříži děje, se podiví.

Z Paříže 16 máje. Gaž některý
toho domněn gsau, a gaž nynější
případnosti tu věc více podobnou činí,
rada zákonodárců a trybunát v hoře-
jší a dolejší komoru se promění; kon-
selel Bamberger v první komoru pře-
stane, a Lebryn v druhé až do smrti
býti magi. Při této změně gméno
konselel by přestalo, a Bonapart sám
gediný zůstalby při zemském řízení.

Agen obě nejvyšší zemské rady,
nybrž také ostatní úředové dali již
svůj hlas, aby Bonapart až do smrti
prvním konselem byl. Mnozí z toho
saudí, a gafo v duchu předzvědají, že
nejprve kdosi nástupcem Bonaparto-
vým, a naposledy že konselejší úřad
dokonce dědičný bude. Na ten způsob
zemské řízení v Francouzských již po pá-
té by se změnilo.

Gaž mile na ostrově sv. Domi-
nyla pokoj se zjedná, ustanoveno gest,
že zemské řízení mnoho říše Francouz-
ských čeledi posle, jenžby se tam osá-
dily, aby pole zdělávaly, a v počtu
Maurénjům se vyrovnaly.

Podle žádosti prvního konselel při
dosazování na sary a Kapitálám, kte-
rý se znova zřídí, vždy třetina pří-
slušných kněží dosaditi se musí. Křesťan-
ským chrámům ale gessie více příslušných
kněží vzíti se má. V těchto dnech
Pařížský Pan Arcybiskup v Bonapart-
ově kapli čel mši sv., a když bylo

po *Evangelium*, 9 nově zvolených Biskupů přísahu věrnosti složilo.

Do všech kragů zaslání gsau rychlí poslowé s tím rozkazem, aby se bez odkladu registrčky otevřely, a do nich vsíchní měšťané své hlasy zapsali: zdali Napoleon Bonapart do smrti konselem býti má, aneb ne? Početli se w francouzské republice 30 millionů lidu, a budeli w tom počtu jen 15 millionů mužského pohlaví, a z těch 15 millionů odebrali se ještě 5 millionů toho lidu, kterýž pro swau mladost hlasu dáti nemůže, tak asy 10 millionů hlasů do Paříže se zběhne.

W měsíci Esu poslehlí republikáni zákon strany pocy Boží, jakož y řeči Portalisa a Lucyana Bonaparta veřejně spálili. — Podlé zprávy z Bordo, psané dne 10 toho měsíce, náš kupačský kommissar w Sant - Andero dává řádnau zprávu, že w Oranu w Afryce, na Alžírských hranicích, nenadále morová rána propukla, kteráž tak nebezpečná jest, že na ni w několika hodinách mnoho lidu pomřelo, neboť kdožkoli se jí nakazí, y hned vmře.

Z Paříže 17 máje. Předewčirem Generál Sahyc w Trybunátu měl řeč, w kteréž mnohými důwody dokazowal, kterakby potřebí bylo, aby francouzská armáda vždycky w swém plném počtu a přihotowena byla. Prawil přitom: Kasse zemské řízení syce wsecko učinilo, aby se staré zástíj vykořenilo; wšak cti žádost některých mocných, a zrušena w gístém minysterium, o kteréž w krátkém času vslýssíme, může politický oblohu znouu zatěmniť. Ten dobrý staw, k němuž pospícháme, bohatstwj

nassi země, a pořádek nasseho zemského řízení mohau toho národu, kterýž w poslednj wálce země proti nám ozbrogil, znouu proti nám popuditi. Stálost počoge nepozůstává w zaručených smluwách a vmluweném přátelstwj, ale w syle wogsta. Měgre tedy vždycky armádu pohotowě, tak jakož to y gině mocoností činj.

Z ostrowa sw. Dominyka po tu dobu žádné zpráwy nepřicházegj, a myslj mnozí, že koráb, genž z Indye nové zpráwy přinesti měl, nestěstj potkal. Také wúbec nie se nesyssj o nowém wyprawenj wogsta, kteréž se tamto plawiti má. Starý Bugenwill prawil před čas: Chciělbj kdo wogsto na ostrow sw. Dominyka wyprawiti, že buď gediného muže, aneb 60,000 mužů poslati musj.

Předewčirem a wčera tak sylně w nassi kragině mrzlo, že lidé obzwláště na winicích welikau škodu mági. Spargel, melauny, wísně a tēm podobné stromowj wsecko pomřzlo. O kolo Bordo frupobitj na winicích wsecko potlauklo.

Z Paříže 18 máje. Generál Utenu, prw w Egyptě nazwaný Abdalah, jest zvolen za spoluanda w radě řečené Trybunátu, a konssel Bonapart toho wolenj potwrdil. — Trybunát přigal plán aneb nawrzení, wedlé kteréhož 120,000 mužů pod zbraň sebrati se má.

Wčera zemská rada Bryi w radě zákonodárců přednesh, aby se otroctwj na francouzských ostrowích podrželo, tak jako před 1789 rokem bylo; a tak též aby ginj národowě na týchž ostrowích

otroz